

Estudi d'avaluació de les PEV a l'atenció domiciliària

Octubre 2026

Estudi elaborat per Camon Consulting Group per encàrrec d'ACRA

Índex

1. Resum Executiu	4
2. Introducció	6
3. Marc normatiu de la Prestació Econòmica Vinculada al Servei	7
4. La PEVS com a instrument de qualitat, elecció i continuïtat en el SAD.....	8
4.1. La PEVS i la continuïtat de les cures.....	8
4.2. La PEVS i la lliure elecció del servei	8
4.3. La PEVS i la qualitat de les cures.....	9
4.4. La PEVS i l'adaptació a l'entorn personal i familiar	9
4.5. La PEVS i la professionalització de les cures	10
4.6. La PEVS i la sostenibilitat del sistema	10
4.7. La PEVS i la coordinació amb altres serveis.....	10
4.8. Comparativa PEVS de SAD vs SAD de gestió directa.....	11
5. Reforma normativa de 2023 i efectes sobre el model d'atenció	12
5.1. Objecte i contingut de la reforma de 2023.....	12
5.2. Increment de quantitats màximes i establiment de mínims	12
5.3. Increment de la intensitat de l'ajuda a domicili	13
5.4. Alteració de criteris d'accés a la prestació per cures en l'entorn familiar (PECEF).....	14
5.5. Efectes potencials sobre el model d'atenció.....	14
5.6. Efectes diferenciats sobre la PEVS de SAD i la PECEF.....	15
5.7. Taula comparativa de reformes: abans i després de 2023	15
5.8. La reforma de la Llei 39/2006: Llei 4/2026, d'1 d'octubre, publicada al BOE	15
6. Catalunya: impacte potencial i necessitat d'adaptació normativa	18
6.1. El context català: escala, pressupost i pressió de la demanda.....	18
6.2. Impacte real de la reforma de 2023 en la contractació de PEVS de SAD.....	18
6.3. Confirmació amb dades oficials: el Mapa de Serveis Socials 2025.....	19
6.4. El risc de substitució: la PECEF i la PEV-residència creixen mentre la PEVS de SAD cau ..	20
6.5. Els ajuntaments, l'encariment del SAD pel conveni col·lectiu i el paper de la PEVS	20
6.6. Necessitat de resposta normativa pròpia, també des de l'àmbit local	21
7. Comparació amb altres comunitats autònomes	22
7.1. Criteris de comparació	22
7.2. Les comunitats autònomes on la PEVS de SAD té més pes real.....	22

7.3. Un contrapunt: comunitats que pràcticament no utilitzen la PEVS per a SAD	23
7.4. Diferències en atractiu, claredat regulatòria i capacitat de resposta.....	23
7.5. Taula comparativa: pes i quantia de la PEVS de SAD per comunitat autònoma (dades IMSERSO, agost 2026).....	24
7.6. Conclusió de la comparació.....	25
8. Proposta de millora normativa per a Catalunya.....	26
8.1. Reforçar la PEVS com a prestació prioritària per al SAD acreditat	26
8.2. Ajustar l'import de la PEVS al cost real del SAD a Catalunya	26
8.3. Simplificar requisits i millorar l'agilitat administrativa.....	26
8.4. Aprofitar la nova compatibilitat de prestacions i l'ajuda a domicili col·lectiva	26
8.5. Taula de proposta de millora per a Catalunya.....	27
9. Conclusions	28
10. Bibliografia i fonts.....	30
10.1. Normativa estatal	30
10.2. Normativa i documentació autonòmica	30
10.3. Dades i estadística oficial (IMSERSO i Departament de Drets Socials).....	31
10.4. Fonts pròpies d'ACRA i altres fonts sectorials i laborals.....	32

1. Resum Executiu

La Prestació Econòmica Vinculada al Servei (PEVS) és una de les figures més rellevants del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SAAD) quan l'atenció a la persona en situació de dependència s'ha d'articular mitjançant un servei acreditat i no resulta possible accedir a un recurs públic. La Llei 39/2006 la regula com una ajuda econòmica periòdica destinada a finançar el cost del servei previst en el Programa Individual d'Atenció (PIA), mantenint una connexió directa entre el reconeixement del dret i l'atenció efectiva.

Aquest informe parteix d'una constatació empírica preocupant per al servei d'ajuda a domicili (SAD): mentre la demanda de PEVS vinculada al SAD ha caigut de manera molt marcada a Catalunya des de la reforma estatal de 2023 —els baròmetres d'ACRA detecten una davallada del 62% en la signatura de noves PEVS entre el primer semestre de 2024 i el de 2025, i les dades del Mapa de Serveis Socials 2025 del Departament de Drets Socials i Inclusió mostren una caiguda de 10.384 a 5.978 beneficiaris entre 2023 i 2025—, altres vies de finançament de la dependència en l'entorn proper creixen amb força: la PEV vinculada a residència s'ha gairebé duplicat des de 2020-2021 (de ~7.500 a ~14.700 beneficiaris el 2025, un període no directament comparable amb el de la PEVS de SAD) i la prestació per cures en l'entorn familiar (PECEF), que ja abans de la reforma tenia un pes molt superior a la PEVS en el conjunt de prestacions econòmiques del SAAD, ha seguit sent objecte d'ampliacions successives per part de la Generalitat (eliminació del termini suspensiu el 2022, nova prestació pont del "Pla Cura" el 2026).

Aquesta divergència és el fet central que aquest informe documenta i explica: **la PEVS de SAD no està perdent pes perquè hagi disminuït la necessitat de cures a domicili, sinó perquè el disseny normatiu actual —quanties i càrrega administrativa— l'ha fet menys atractiva que les alternatives disponibles (institucionalització via PEV-residència o suport informal via PECEF)**. Si no es corregeix, aquesta tendència debilita precisament l'instrument que millor combina finançament públic, lliure elecció, incentiu de qualitat i atenció professionalitzada en el domicili.

El context normatiu, a més, és especialment dinàmic en el moment de tancar aquest informe: la reforma de la Llei 39/2006 ha completat la seva tramitació parlamentària al llarg de l'estiu i la tardor de 2026 (aprovació pel Congrés el 14 de juliol, dictamen i votació del Senat el 3 i el 9 de setembre, i aprovació definitiva pel Congrés el 17 de setembre) i ha estat sancionada i publicada al BOE com a Llei 4/2026, d'1 d'octubre (BOE núm. 246, de 3 d'octubre de 2026), amb entrada en vigor als vint dies de la publicació. Introdueix canvis rellevants —supressió del règim estatal d'incompatibilitats entre prestacions (amb el matís que les incompatibilitats pròpies de cada comunitat autònoma es mantenen vigents), reconceptualització de l'ajuda a domicili amb possibilitat de contractació conjunta de PEVS, nova figura de l'assistència en habitatges, blindatge legal del finançament estatal al 50% del SAAD i 6.200 milions d'euros addicionals per a les comunitats autònomes entre 2026 i 2027— que obren una finestra

d'oportunitat perquè Catalunya redissenyi la PEVS de SAD abans que la substitució per altres vies es consolidi de manera estructural.

L'informe es basa en normativa estatal i catalana, en l'estadística oficial del SAAD (IMSERO i Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030), en les dades del Departament de Drets Socials i Inclusió, i en els dos baròmetres elaborats per ACRA entre els seus socis el 2025. La comparació amb altres comunitats autònomes, basada en l'estadística oficial de l'IMSERO (agost 2026), mostra que a Extremadura, Canàries, Navarra i la Comunitat Valenciana la PEVS de SAD té un pes molt superior al català, i permet identificar-hi orientacions de política pública que Catalunya pot valorar per reforçar el paper de la prestació en el SAD.

2. Introducció

L'atenció a la dependència a Espanya s'articula mitjançant un sistema mixt de prestacions de servei i prestacions econòmiques. Dins d'aquest model, la Prestació Econòmica Vinculada al Servei ocupa una posició singular: **no pretén substituir l'atenció professional, sinó fer-la possible quan el servei requerit no es pot prestar mitjançant la xarxa pública o concertada disponible**. La PEVS apareix així com una figura de connexió entre el dret reconegut pel SAAD i la realitat material de l'atenció, especialment en els supòsits vinculats al servei d'ajuda a domicili (SAD).

El SAD requereix proximitat, continuïtat i adequació a l'entorn personal i familiar de la persona dependent, de manera que la PEVS pot contribuir a sostenir una atenció més estable, professionalitzada i ajustada a les necessitats concretes. La seva lògica respon a una finalitat doble: garantir la cobertura del dret i preservar la qualitat del suport en el domicili.

La reforma normativa de 2023 (Reial Decret 675/2023) va introduir un nou context que obliga a revisar l'encaix pràctic de la PEVS. El text va actualitzar quantitats i condicions d'accés del conjunt de prestacions del SAAD, la qual cosa fa necessari valorar si aquests canvis han reforçat la funcionalitat de la prestació o si, per contra, han generat tensions addicionals en determinats territoris. Aquesta qüestió adquireix especial interès a Catalunya, on la interacció entre el marc estatal, la gestió autonòmica i la capacitat real del sistema produeix efectes específics —i on, com es desenvolupa a l'apartat 6, les dades disponibles apunten a un desplaçament de la demanda cap a altres prestacions.

Aquest informe s'orienta a un triple objectiu. En primer lloc, descriure la PEVS com una prestació especialment interessant per a les persones que precisen SAD, destacant els seus avantatges en termes d'elecció, continuïtat i qualitat (apartat 4). En segon lloc, **examinar com la reforma de 2023** —i la que s'ha aprovat definitivament al Congrés el setembre de 2026— **pot haver afectat la seva operativitat a Catalunya**, contrastant-ho amb l'evolució, en sentit contrari, de la PEV en residència i de la prestació per cures en l'entorn familiar (apartats 5 i 6). En tercer lloc, **formular una proposta de millora normativa inspirada en experiències d'altres comunitats autònomes** i en les noves possibilitats que obre la reforma estatal (apartats 7 i 8).

3. Marc normatiu de la Prestació Econòmica Vinculada al Servei

La Llei 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, estableix les condicions bàsiques del SAAD i regula les prestacions que l'integren. El seu article 17 reconeix la prestació econòmica vinculada al servei, concebuda com **una ajuda de caràcter periòdic destinada a contribuir al finançament del cost del servei determinat en el Programa Individual d'Atenció, quan no sigui possible accedir a un servei públic o concertat** de la xarxa pública de serveis socials.

Aquesta regulació expressa una idea essencial: **la prestació no es configura com una ajuda assistencial desvinculada de l'atenció, sinó com un finançament finalista sotmès a una finalitat concreta de servei**. La norma vincula el recurs econòmic a l'obtenció efectiva d'un servei d'atenció i cures, amb la finalitat d'evitar que el suport públic es dissociï de la resposta assistencial que la persona necessita.

El desenvolupament reglamentari posterior s'ha articulat mitjançant diverses disposicions, entre les quals destaca el Reial Decret 1051/2013, que ordena el règim de prestacions del SAAD. La reforma de 2023, mitjançant el Reial Decret 675/2023, va modificar aquest marc i va actualitzar elements rellevants de les prestacions econòmiques —quantitats màximes i mínimes, criteris vinculats a la prestació per cures en l'entorn familiar i intensitat del SAD (vegeu apartat 5).

En el moment de redactar aquest informe (setembre de 2026), la pròpia Llei 39/2006 acaba de completar una reforma de gran abast —aprovada definitivament pel Congrés el 17 de setembre de 2026 i publicada com a Llei 4/2026, d'1 d'octubre, al BOE núm. 246 (3 d'octubre de 2026)—, que introdueix canvis estructurals —supressió parcial del règim d'incompatibilitats, nova organització de l'ajuda a domicili, blindatge del finançament estatal— amb potencial impacte directe sobre la configuració futura de la PEVS. El detall d'aquesta reforma es desenvolupa a l'apartat 5.8.

D'una perspectiva jurídico-administrativa, **la rellevància del canvi normatiu no radica únicament en la modificació dels imports, sinó en l'impacte que aquests ajustos tenen sobre el comportament del sistema i de les persones usuàries**. Una variació en la quantia, en la intensitat del servei o en els criteris d'accés pot alterar les decisions de les famílies, l'oferta de serveis acreditats i la pròpia capacitat del Govern de la Generalitat per organitzar l'atenció de manera eficient.

La PEVS té, a més, un component necessari de supervisió pública: les administracions competents han de controlar el destí i la utilització de la prestació per assegurar que compleix la finalitat per la qual va ser concedida. Aquesta supervisió, ben calibrada, no ha de veure's com una càrrega, sinó com el complement natural d'un mecanisme que, com es desenvolupa a l'apartat 4.3, ja incorpora un fort incentiu de qualitat: l'entitat prestadora només rep finançament si la persona usuària l'escull i en manté la confiança.

4. La PEVS com a instrument de qualitat, elecció i continuïtat en el SAD

Des d'una perspectiva de polítiques socials, la PEVS presenta **tres avantatges principals** que la situen com una prestació especialment útil per a les persones que precisen SAD: (1) **la capacitat de garantir la continuïtat del servei quan la xarxa pública no hi arriba;** (2) **la possibilitat de reconèixer a la persona usuària una major capacitat d'elecció sobre el recurs, el prestador i l'organització de les cures;** i (3) **la contribució a la qualitat del servei**, sempre que la xarxa de serveis acreditats estigui regulada i supervisada amb estàndards professionals clars. Els apartats següents desenvolupen cadascuna d'aquestes dimensions, i n'afegeixen tres més —adaptació a l'entorn, professionalització i coordinació amb altres serveis— que completen el valor afegit de la prestació.

4.1. La PEVS i la continuïtat de les cures

La continuïtat és un element essencial en l'atenció a la dependència: les persones amb dependència reconeguda solen necessitar una atenció sostinguda, amb seguiment regular i una estructura de relació personal estable. En el SAD prestat directament per la xarxa pública, la rotació del personal cuidador i les limitacions de calendari de contractació poden interrompre aquesta continuïtat quan canvia el prestador adjudicatari o quan s'esgota la borsa d'hores assignada. La PEVS, en canvi, **permet a la família contractar directament l'entitat acreditada i mantenir el mateix equip de professionals durant tot el període de reconeixement**, sense dependre dels cicles de contractació pública ni dels canvis d'adjudicatari del servei municipal.

Aquest efecte és especialment rellevant en situacions de canvi de residència temporal (per exemple, estades prolongades amb altres membres de la família), en què la prestació vinculada acompanya la persona i li permet continuar rebent atenció acreditada sense haver de tramitar de nou l'accés a un servei públic en un altre municipi.

4.2. La PEVS i la lliure elecció del servei

L'article 17 de la Llei 39/2006 vincula expressament la PEVS a l'elecció, per part de la persona usuària, del servei acreditat que millor s'ajusta a la seva situació personal i familiar —idioma, horaris, afinitat amb el personal cuidador, proximitat geogràfica del prestador. **Aquest marge de decisió és estructuralment diferent del que ofereix el SAD de titularitat pública**, en què l'assignació de l'entitat prestadora sol dependre del resultat d'un concurs públic municipal o comarcal, sense intervenció de la persona usuària en la tria.

La lliure elecció no equival, però, a absència de control: l'entitat prestadora ha de figurar en el registre d'entitats acreditades i complir els requisits de qualitat i preu de referència fixats per l'Administració. L'equilibri entre capacitat d'elecció i supervisió del sistema és, precisament, el que distingeix la PEVS d'una simple transferència econòmica: la prestació es manté vinculada a l'obtenció efectiva d'un servei acreditat i controlat.

4.3. La PEVS i la qualitat de les cures

La vinculació de la PEVS a un servei acreditat implica que l'atenció ha d'estar sotmesa a un règim d'autorització i inspecció per part del Departament de Drets Socials i Inclusió, així com al control de la Direcció General d'Acreditació i Provisió de Serveis, amb requisits de ràtios de personal, formació i protocols d'atenció. Aquesta exigència d'acreditació opera com a incentiu perquè els prestadors mantinguin estàndards professionals: a diferència d'una ajuda econòmica d'ús lliure, **els fons públics només flueixen si el servei contractat compleix els requisits de qualitat establerts.**

En el SAD, on la proximitat i la relació personal són elements centrals, aquesta exigència es tradueix en una atenció que manté la mateixa estructura de relació i el mateix equip, la qual cosa afavoreix tant la qualitat objectiva (compliment de protocols) com la qualitat percebuda per la persona usuària i la seva família.

La PEVS incorpora, a més, un mecanisme de mercat que reforça directament aquesta qualitat: **com que és la persona usuària qui tria lliurement l'entitat prestadora (apartat 4.2), les empreses acreditades s'han d'esforçar activament a oferir el millor servei possible per ser escollides i per mantenir la confiança un cop iniciada l'atenció.** A diferència del SAD de gestió pública directa, en què l'adjudicació es decideix per concurs i la persona usuària no pot canviar de prestador durant la vigència del contracte encara que no n'estigui satisfeta, la PEVS sotmet les entitats a una pressió competitiva contínua: una atenció deficient es tradueix en la pèrdua de la persona usuària i, per tant, del finançament associat. Aquest incentiu —inexistent en un model d'assignació administrativa— és un valor afegit de la PEVS que sovint queda invisibilitzat en el debat normatiu, centrat gairebé sempre en l'import de la prestació.

4.4. La PEVS i l'adaptació a l'entorn personal i familiar

El SAD és, per naturalesa, un servei que s'adapta a l'entorn personal i familiar de la persona dependent. La PEVS reforça aquesta adaptació perquè permet que l'atenció es mantingui al domicili, sense que la persona hagi de traslladar-se a un recurs residencial ni assumir modalitats d'atenció menys pròximes al seu dia a dia. En situacions de dependència greu o severa, mantenir-se a l'entorn conegut —amb els objectes, rutines i vincles familiars propis— **és sovint un factor determinant per a la qualitat de vida i per retardar o evitar la institucionalització.**

Aquesta dimensió té, a més, una lectura pressupostària: com es documenta a l'apartat 6.4, el cost mitjà d'una plaça residencial pública a Catalunya és superior al d'una PEVS de SAD equivalent en intensitat, de manera que cada persona que opta per mantenir-se al domicili mitjançant la PEVS alleugereix la pressió sobre la xarxa residencial pública, estructuralment saturada.

4.5. La PEVS i la professionalització de les cures

A diferència de la prestació per cures en l'entorn familiar (PECEF), que remunera l'atenció prestada per un familiar o persona de l'entorn sense exigir-li una relació laboral ni una acreditació professional, la PEVS només es reconeix quan el servei el presta una entitat acreditada amb personal contractat i format. Aquesta diferència no és menor: mentre la PECEF ha estat criticada de manera reiterada —a nivell estatal— per fomentar un model de cures basat en la família (predominantment dones, segons dades del propi Departament de Drets Socials) sense professionalitzar-lo ni generar ocupació formal, **la PEVS sí que contribueix a la creació d'ocupació qualificada en el sector de l'atenció a la dependència i a la formalització laboral de les persones cuidadores.**

Precisament per això, el desplaçament de demanda que es documenta a l'apartat 6 —de la PEVS de SAD cap a la PECEF i cap a la PEV-residència— no és neutre des del punt de vista de política pública: implica, en la mesura en què les famílies optin per la PECEF, un menor grau de professionalització del conjunt del sistema de cures a Catalunya.

4.6. La PEVS i la sostenibilitat del sistema

La PEVS pot actuar com a mecanisme de sostenibilitat del sistema en la mesura que permet finançar l'atenció al domicili —normalment menys costosa per a l'erari públic que una plaça residencial pública o concertada— sense que la persona hagi d'assumir costos addicionals no coberts. En un context en què el pressupost destinat a la promoció de l'autonomia personal a Catalunya **ha crescut un 37,9% entre 2021 i 2025 (fins als 2.465,9 milions d'euros)** —xifra que correspon al conjunt del programa pressupostari de promoció de l'autonomia personal, no exclusivament a la PEVS de SAD— i la llista d'espera continua augmentant (+13,8% interanual el 2025, fins a 50.378 persones), mantenir la PEVS de SAD com una via d'accés atractiva i ràpida és una manera d'alleugerir la pressió sobre els recursos de gestió directa, que requereixen més temps i inversió per créixer que l'ampliació d'una prestació econòmica ja existent.

4.7. La PEVS i la coordinació amb altres serveis

La PEVS no actua de manera aïllada: s'integra en el Programa Individual d'Atenció i ha de coordinar-se amb la resta de serveis i prestacions reconeguts a la persona (teleassistència, centre de dia, altres suports). Fins ara, la normativa estatal establia règims d'incompatibilitat entre prestacions econòmiques i serveis amb caràcter general (art. 16 RD 1051/2013), si bé

des de l'inici permetia a cada comunitat autònoma fixar el seu propi règim de compatibilitat entre SAD, centre de dia, PECEF i assistència personal (art. 16.3): a Catalunya, aquest marge ja s'ha utilitzat —en el marc de la Cartera de Serveis Socials (Decret 142/2010, d'11 d'octubre) i de les ordres i resolucions de desenvolupament del Departament de Drets Socials i Inclusió— per fer compatibles la PEVS de SAD amb el centre de dia i amb la pròpia PEV vinculada a altres serveis. La reforma de la Llei 39/2006 aprovada definitivament el setembre de 2026 (apartat 5.8) suprimeix el règim general estatal d'incompatibilitats, però preveu expressament que això "no modifica el régimen de incompatibilidades que ya establecen las comunidades autónomas y que se mantiene vigente": **per a Catalunya, doncs, la novetat real no és obrir compatibilitats inexistents, sinó ampliar-les a combinacions que la Generalitat encara no permet** i que caldrà concretar en la seva pròpia normativa (apartat 8.4) —una oportunitat que hauria de permetre dissenys encara més flexibles en què la PEVS de SAD es combini amb altres suports sense que la persona hagi de triar de manera excloent entre l'una i els altres.

4.8. Comparativa PEVS de SAD vs SAD de gestió directa

La taula següent resumeix les diferències entre la PEVS en SAD i el SAD de titularitat pública en les dimensions rellevants per a la persona usuària i per a la gestió del sistema.

Dimensió	PEVS (prestació vinculada a servei acreditat)	SAD de gestió pública directa
Elecció del prestador	La persona tria l'entitat acreditada	Assignació via concurs públic municipal/comarcal
Continuïtat de l'equip	Alta: el mateix equip mentre duri el reconeixement	Variable: depèn dels cicles de contractació i adjudicació
Flexibilitat horària	Ajustable a la necessitat real, dins el preu de referència	Subjecta als horaris i places disponibles del contracte públic
Requisit de qualitat	Acreditació i inspecció de l'entitat prestadora	Estàndards fixats en el plec de condicions del contracte públic
Professionalització	Personal contractat i format per l'entitat acreditada	Personal contractat i format per l'adjudicatari públic
Cost mitjà per a l'Administració	Import de la PEVS (fins a 747,25 €/mes en Grau III, 2025, segons normativa estatal; a Catalunya, el màxim aplicat a la PEVS de SAD és de 597,80 €/mes — vegeu nota a l'apartat 5.2)	Cost per hora del contracte públic, variable per territori
Temps d'accés	Depèn de la tramitació del PIA i de la disponibilitat pressupostària	Depèn de la disponibilitat de places del servei contractat

5. Reforma normativa de 2023 i efectes sobre el model d'atenció

5.1. Objecte i contingut de la reforma de 2023

El Reial Decret 675/2023, de 18 de juliol, pel qual es modifica el Reial Decret 1051/2013, va tenir com a objecte principal actualitzar les quantitats de les prestacions econòmiques del SAAD —incrementant els màxims i fixant per primera vegada uns mínims garantits—, revisar a l'alça la intensitat horària de l'ajuda a domicili i modificar alguns criteris d'accés a la prestació per cures en l'entorn familiar. La norma va entrar en vigor el 20 de juliol de 2023.

D'un punt de vista jurídic-administratiu, **la rellevància del canvi no rau únicament en la modificació dels imports, sinó en l'impacte que aquests ajustos tenen sobre el comportament del sistema i de les persones usuàries**: una variació en la quantia, en la intensitat del servei o en els criteris d'accés pot alterar les decisions de les famílies, l'oferta de serveis acreditats i la capacitat de les comunitats autònomes per organitzar l'atenció de manera eficient.

5.2. Increment de quantitats màximes i establiment de mínims

Grau	Quantitat màxima PEVS (2025 i 2026)	Quantitat mínima PEVS (2025 i 2026)
Grau III	747,25 €	200 €
Grau II	445,30 €	150 €
Grau I	313,50 €	100 €

L'establiment d'aquests mínims i màxims a nivell estatal limita el marge de les comunitats autònomes per ajustar la prestació al cost real del servei en el seu territori. Com es documenta a l'apartat 6, aquest desajust entre l'import reconegut i el cost efectiu d'una hora de SAD acreditat a Catalunya és, segons el sector, una de les causes directes de la pèrdua d'atractiu de la PEVS.

Cal distingir aquest mecanisme de reducció de l'import de la PEVS (Ordre ASC/433/2007) del règim de participació econòmica en el cost del servei quan la persona usuària accedeix a un servei no gratuït: aquest segon àmbit es regeix per l'Ordre BSF/130/2014, de 22 d'abril, per la qual s'estableixen els criteris per determinar la capacitat econòmica de les persones beneficiàries i la seva participació en el finançament de les prestacions no gratuïtes del SAAD (modificada, quant al seu annex, per l'Ordre TSF/306/2016, de 7 de novembre). Tots dos mecanismes operen en la mateixa direcció —reduir, en funció de la renda i el patrimoni, l'ajuda

pública efectivament rebuda—, la qual cosa eixampla encara més la bretxa entre l'import reconegut i el cost real del SAD.

Aquest desajust es fa particularment visible en el tram superior: per a una persona amb Grau III que requereixi la intensitat màxima d'hores reconeguda per la reforma de 2023 (fins a 94 hores/mes, apartat 5.3), i prenent com a referència el cost mitjà de **22 €/hora** que ACRA situa al mercat català (agost de 2025), el cost mensual del servei s'aproxima als 2.068 €; la prestació màxima de 747,25 €/mes en cobreix, doncs, **menys del 40%**, i aquest percentatge encara es redueix més si s'hi apliquen els trams reductors descrits més amunt. Aquest desequilibri s'ha d'entendre, a més, en un context d'encariment creixent del cost laboral del sector (vegeu apartat 6.5) que els imports estatals, congelats des de 2023, no reflecteixen. Com s'exposa a l'apartat 5.8, la mateixa Llei 4/2026 reconeix expressament la competència de la Generalitat per revisar aquests imports i criteris (disposició addicional 19a); les vies concretes per fer-ho s'aborden als apartats 8.2 i 8.4.

5.3. Increment de la intensitat de l'ajuda a domicili

La reforma va incrementar les hores mensuals reconegudes per grau: Grau I, de 20 a 37 hores/mes; Grau II, de 38 a 64 hores/mes; Grau III, de 65 a 94 hores/mes. Un augment d'intensitat sense un ajust proporcional de l'import de la PEVS —o sense prou oferta acreditada per absorbir-lo— pot traduir-se en un desajust entre l'ajuda reconeguda i el cost real de cobrir-la, especialment en territoris amb costos laborals més alts.

Grau	Hores/mes fins a juliol 2023	Hores/mes des del RD 675/2023
Grau I	Fins a 20 hores	De 20 a 37 hores
Grau II	De 21 a 45 hores	De 38 a 64 hores
Grau III	De 46 a 70 hores	De 65 a 94 hores

Aquest increment d'intensitat no s'ha traslladat, però, de manera proporcional a l'import de la PEVS: ACRA situa el cost mitjà de l'hora de SAD al mercat català en **22 €/hora (agost de 2025)**, mentre que en el tram inferior del Grau I la cobertura pública per hora ha passat de 18 €/hora a menys de 7 €/hora: una persona usuària en aquest tram pot arribar a assumir de la seva butxaca **fins a 15 €/hora** de servei, davant dels aproximadament 4 €/hora que assumia abans de la reforma. No disposem, de moment, de la mateixa desagregació per als graus II i III.

5.4. Alteració de criteris d'accés a la prestació per cures en l'entorn familiar (PECEF)

La reforma de 2023 també va revisar criteris d'accés a la PECEF. Aquest ajust s'ha de llegir en paral·lel amb la trajectòria pròpia de la Generalitat de Catalunya en aquesta prestació: des de 2022, el Departament ha anat eliminant barreres d'accés a la PECEF (vegeu apartat 6.4), en una direcció de política pública oposada a la que ha viscut la PEVS de SAD en el mateix període.

5.5. Efectes potencials sobre el model d'atenció

Els efectes de la reforma de 2023 no han estat homogenis entre comunitats autònomes, perquè la prestació s'integra en sistemes territorials amb capacitat d'oferta, ritmes de tramitació i polítiques de copagament diferents. A escala estatal, l'estadística del SAAD mostra un creixement sostingut del nombre total de persones beneficiàries —1,53 milions el març de 2025 (+7,6% interanual) i 1,57 milions l'octubre de 2025 (+8,5% interanual)— i un desplaçament clar cap a l'atenció de proximitat: el juliol de 2025, el Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030 xifrava en un 56% el pes de les prestacions donades a la llar o en l'entorn més proper, amb la teleassistència creixent un 119% i el SAD un 42,5% des de 2020.

Aquest creixement agregat, però, amaga trajectòries divergents per tipus de prestació. Que el conjunt del sistema creixi no vol dir que ho facin totes les prestacions per igual: com es detalla a continuació i a l'apartat 6, a Catalunya la PEVS específicament vinculada al SAD ha seguit un camí contrari al de la mitjana estatal.

5.6. Efectes diferenciats sobre la PEVS de SAD i la PECEF

Aquesta és la clau interpretativa central d'aquest informe: **la reforma de 2023 i la trajectòria de política autonòmica posterior no han afectat per igual totes les prestacions econòmiques del SAAD.** Mentre la PEVS de SAD ha vist com el seu atractiu es reduïa —per l'efecte combinat de l'import (secció 5.2) i la intensitat exigida (5.3)—, la PECEF ha seguit una trajectòria d'ampliació progressiva a Catalunya, i la PEV vinculada a residència ha crescut amb força. El resultat net és un canvi en la composició de com les famílies catalanes financen l'atenció a la dependència en l'entorn proper, no una reducció de la necessitat d'atenció domiciliària. Aquest fenomen es desenvolupa amb dades a l'apartat 6.4.

5.7. Taula comparativa de reformes: abans i després de 2023

Element	Situació prèvia (RD 1051/2013)	Reforma 2023 (RD 675/2023)	Efecte potencial en la PEVS de SAD
Quantitats màximes	Recollides en el RDL 20/2012	Increment de quantitats màximes	Millora nominal, però pot no cobrir el cost real del servei
Quantitats mínimes	No fixades explícitament	Fixació de quantitats mínimes	Menys marge autonòmic per ajustar a cost real
Intensitat SAD	Hores definides per grau (menors)	Increment de 20-94 h/mes segons grau	Possible desajust entre hores exigides i import reconegut
Criteris d'accés a la PECEF	Criteris generals	Revisió de criteris	Facilita, en paral·lel a mesures autonòmiques, el creixement relatiu de la PECEF
Teleassistència	Complementària en alguns casos	Complementària en tots els casos	Reforça la PEV-residència i els serveis

			de proximitat no lligats a SAD
--	--	--	--------------------------------

5.8. La reforma de la Llei 39/2006: Llei 4/2026, d'1 d'octubre, publicada al BOE

La Llei 39/2006 ha estat objecte, al llarg de 2026, d'una reforma de gran abast, tramitada conjuntament amb la del Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat (Reial decret legislatiu 1/2013). El Ple del Congrés dels Diputats en va aprovar el text pel procediment d'urgència el 14 de juliol de 2026 (Butlletí Oficial de les Corts Generals, Congrés dels Diputats, Sèrie A, núm. 64-8, 22 de juliol de 2026). El Senat en va aprovar el dictamen, amb esmenes, el 3 de setembre de 2026, i el Ple del Senat el va votar el 9 de setembre; com que el Senat hi va introduir canvis, el text va tornar al Congrés, que en va donar l'aprovació definitiva el 17 de setembre de 2026. La norma ha estat sancionada i publicada al BOE com a Llei 4/2026, d'1 d'octubre, per la qual es modifiquen el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i la Llei 39/2006 (BOE núm. 246, de 3 d'octubre de 2026, BOE-A-2026-20528), i entrarà en vigor als vint dies de la publicació —aproximadament el 23 d'octubre de 2026— (disposició final vigesimosegona del text).

Més enllà del seu abast general en matèria de discapacitat, el text aprovat (article segon) modifica en profunditat el nucli de la Llei 39/2006 que regula els serveis i prestacions del SAAD. Els elements amb impacte més directe sobre l'objecte d'aquest informe són:

- **Compatibilitat amb el treball remunerat** (art. 14.1): la percepció d'una prestació econòmica o d'un servei passa a ser expressament compatible amb un treball per compte d'altri o una activitat per compte propi, cosa que pot facilitar que persones cuidadores no professionals vinculades a una PECEF —prestació el beneficiari legal de la qual és la persona dependent—, o persones ateses amb PEVS, mantinguin o accedeixin a una ocupació.
- **La PEVS com a garantia quan no hi ha servei disponible** (art. 14.4): quan la persona no pugui accedir al servei que li correspon pel seu grau per manca de disponibilitat, té dret "a la prestació econòmica vinculada al servicio prevista en el artículo 17 o a un servicio o prestación económica transitoria". La reforma no toca la definició ni la denominació de l'article 17 (PEVS), que es manté intacta, però en reforça el paper com a via de garantia subsidiària dins del sistema.
- **Supressió del règim estatal d'incompatibilitats, amb un matís rellevant per a Catalunya**: s'elimina el règim d'incompatibilitats entre prestacions del SAAD fixat amb caràcter general per la llei estatal (art. 16 RD 1051/2013); aquest règim general, però, ja convivía amb la facultat de cada comunitat autònoma de fixar el seu propi règim de compatibilitat (art. 16.3), facultat que Catalunya ja exerceix parcialment (PEVS de SAD

compatible amb centre de dia i amb la PEV vinculada a altres serveis). El mateix precepte de la reforma aclareix que la supressió estatal "no modifica el régimen de incompatibilidades que ya establecen las comunidades autónomas y que se mantiene vigente" —és a dir, les combinacions que Catalunya encara no permet no s'obren automàticament per efecte de la llei estatal: caldrà que la Generalitat revisi la seva pròpia normativa per ampliar-les (vegeu apartat 8.4).

- **Redefinició de la PECEF** (art. 18): fins ara exigia la convivència entre la persona cuidadora i la persona dependent; la reforma amplia aquest abast a altres persones que també formen part de l'entorn de la persona, i són pròximes a ella perquè existeix un vincle —persones que, sense convisque-hi, resideixen en habitatges propers i assumeixen un "compromiso de cuidados sin contraprestación económica"—, una ampliació rellevant per a l'entorn rural i que reforça la tendència, ja documentada a l'apartat 6.4, de creixement d'aquesta via.
- **Reconceptualització del servei d'ajuda a domicili** (art. 23): s'amplia el seu àmbit a l'"entorno comunitario próximo al domicilio" i s'habilita, per primer cop, l'organització col·lectiva i coordinada del servei entre diverses persones en situació de dependència que resideixin properes i ho sol·licitin voluntàriament; l'article 23.3 preveu explícitament que, en cas de prestació econòmica vinculada al servei, la contractació es pugui fer de manera conjunta en aquests supòsits —una via nova i directament aprofitable per dissenyar fórmules de SAD compartit finançat amb PEVS a Catalunya (vegeu apartat 8.4).
- **Nova prestació de cures i suports en habitatges** (art. 19 bis, de nova creació) i reconceptualització de l'assistència personal (art. 19), que deixa de restringir-se als àmbits educatiu i laboral i s'orienta a la promoció de l'autonomia i la vida independent en qualsevol esfera de la persona.
- **Fi del termini suspensiu estatal per a la PECEF** (disposició addicional desena): les prestacions per cures en l'entorn familiar que estaven en suspens recuperen la vigència i la quantia que els correspon, en línia amb el que Catalunya ja havia fet unilateralment el 2022 (apartat 6.4), però ara a escala estatal.
- **Finançament estatal del 50% del SAAD** (art. 32.2): es fixa per llei que l'Administració General de l'Estat garanteixi "una financiación equivalente al cincuenta por ciento del gasto total certificado" del conjunt de comunitats autònomes. La seva aplicació efectiva, però, queda condicionada als criteris de càlcul que ha de fixar un grup de treball estatal en el termini màxim de dotze mesos (disposició addicional vigesima) —és a dir, fins aproximadament l'octubre de 2027, comptant des de l'entrada en vigor de la Llei 4/2026—: el blindatge del 50% és, doncs, un compromís legal ferm, però encara no un finançament operatiu immediat.

- **Competències de Catalunya expressament salvaguardades** (disposició addicional dinovena): la llei aclareix que la seva aplicació a Catalunya s'entén "sin perjuicio de las competencias exclusivas que corresponden a la Generalitat de Cataluña" en matèria de serveis socials, promoció de l'autonomia personal, atenció a la dependència, discapacitat, infància, persones grans i organització dels seus serveis públics, i que correspon a la Generalitat el desenvolupament normatiu, l'execució, l'organització i la provisió dels serveis i prestacions que regula la llei.

Aquesta darrera clàusula reforça, per partida doble, la tesi central d'aquest informe: **la solució al desajust de la PEVS de SAD a Catalunya no vindrà donada automàticament per la reforma estatal —que obre marge, però no l'aplica d'ofici—, sinó que exigeix un desenvolupament normatiu propi de la Generalitat que n'aprofiti el nou marc de compatibilitats, de finançament i d'organització del servei** (apartat 8). Els imports concrets de la PEVS, en tot cas, no es veuen alterats directament per aquesta reforma (continuen fixats pel Reial decret 675/2023), de manera que la revisió a l'alça que es proposa a l'apartat 8.2 seguirà requerint una decisió pressupostària i normativa pròpia de Catalunya.

Font: Projecte de llei pel qual es modifiquen el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social (Reial decret legislatiu 1/2013) i la Llei 39/2006, aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats el 14 de juliol de 2026 (BOCG, Congrés dels Diputats, Sèrie A, núm. 64-8, 22 de juliol de 2026), consultat directament pels autors d'aquest informe a partir del text definitiu publicat com a Llei 4/2026, d'1 d'octubre (BOE núm. 246, 3 d'octubre de 2026, BOE-A-2026-20528).

6. Catalunya: impacte potencial i necessitat d'adaptació normativa

6.1. El context català: escala, pressupost i pressió de la demanda

El sistema d'atenció a la dependència a Catalunya s'ha expandit de manera notable en la darrera dècada: **el nombre de persones beneficiàries de prestacions del SAAD ha passat de 142.474 el 2015 a 249.063 el 2025 (+74,8%)**, i el pressupost destinat a la promoció de l'autonomia personal ha crescut un 37,9% només entre 2021 i 2025, fins als 2.465,9 milions d'euros. Aquest creixement no ha anat acompanyat, però, d'una reducció proporcional dels temps de gestió: la llista d'espera —segons la metodologia del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CTESC), que compta conjuntament les persones pendents de valoració i les pendents d'elaboració del PIA— va augmentar un 13,8% el 2025, fins a 50.378 persones. Dins d'aquest conjunt, el temps mitjà de reconeixement del grau de dependència es va allargar 26 dies respecte al període anterior, fins a 209 dies, si bé el temps específic d'elaboració del PIA sí que s'ha reduït en el mateix període (el president Illa ha situat en 397 dies —dada de març de 2026— el termini mitjà total entre sol·licitud i resolució del PIA, dada que l'IMSERSO, a la mateixa data, situava en 266 dies, sense que s'hagi aportat la metodologia de càlcul; l'objectiu declarat és reduir-lo a 60 dies mitjançant l'ampliació de 25 a 482 equips d'atenció i la incorporació de 200 nous professionals).

En aquest context de forta pressió de la demanda i de reforma administrativa en curs, la PEVS de SAD hauria de funcionar com una vàlvula d'ajust ràpid entre el dret reconegut i l'oferta disponible —precisament perquè no requereix esperar l'ampliació de places públiques. Les dades de l'apartat següent mostren que, en la pràctica, ha passat el contrari.

6.2. Impacte real de la reforma de 2023 en la contractació de PEVS de SAD

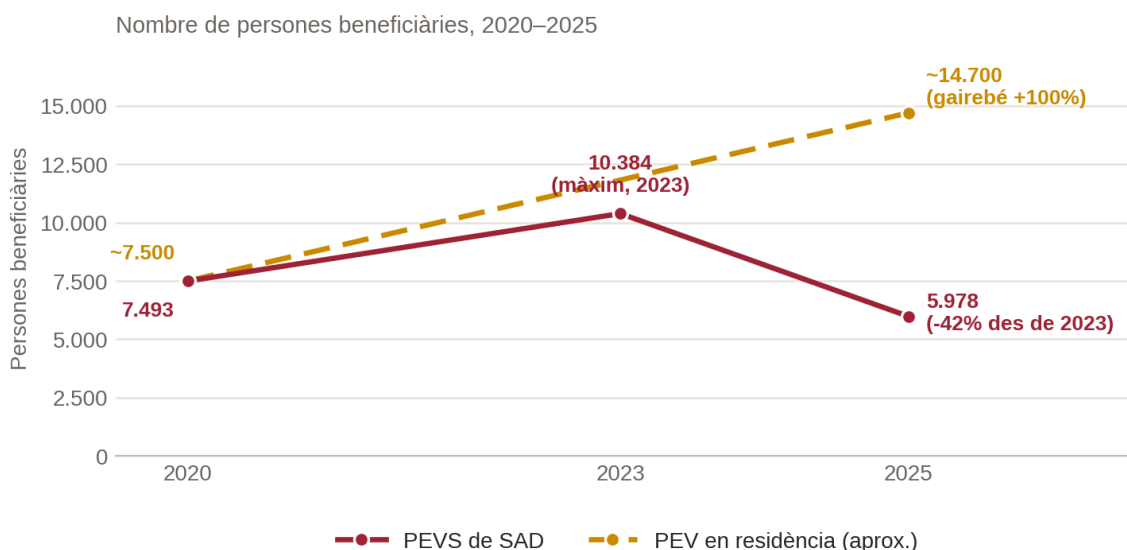
El baròmetre elaborat per ACRA el juliol de 2025 entre les seves empreses associades de SAD ofereix l'evidència directa d'aquest fenomen: **el nombre de PEVS signades va caure un 62% entre el primer semestre de 2024 i el de 2025**. En paral·lel, el pes de la PEVS en la facturació de les empreses de SAD s'ha reduït dràsticament: el 64% de les empreses participants indica que les PEVS representen menys del 25% de la seva facturació, quan un any abans el 30% de les empreses declarava que arribaven a representar fins al 50%.

Els mateixos participants situen l'inici de la davallada en el període 2023-2024, coincidint amb l'entrada en vigor del Reial Decret 675/2023.

6.3. Confirmació amb dades oficials: el Mapa de Serveis Socials 2025

Aquesta percepció del sector es confirma amb les dades oficials del Mapa de Serveis Socials 2025 del Departament de Drets Socials i Inclusió: els beneficiaris de PEV vinculada al SAD havien crescut de manera sostinguda entre 2020 i 2023 (de 7.493 a 10.384), però han caigut de forma molt marcada els darrers dos anys, fins als 5.978 beneficiaris el 2025 —una reducció del 42% respecte al màxim de 2023. En canvi, les places públiques residencials pràcticament s'han estancat els darrers cinc anys (entorn de 10.200-10.400 places), i els beneficiaris de PEV en residència s'han gairebé duplicat, de ~7.500 (2020) a ~14.700 (2025).

Catalunya: la PEVS de SAD cau mentre la PEV en residència creix

Font: Mapa de Serveis Socials 2025, Departament de Drets Socials i Inclusió.

Aquesta combinació —PEVS de SAD a la baixa, PEV en residència a l'alça, oferta pública residencial estancada— indica que una part de la demanda que abans s'atenia (o s'hauria pogut atendre) amb PEVS de SAD s'està desplaçant cap al finançament de plaça residencial, malgrat que la voluntat majoritària de les persones grans i les seves famílies continua sent romandre al domicili el màxim de temps possible.

Aquesta lectura no qüestiona la necessitat de continuar reforçant el finançament públic de l'atenció residencial —una via que ACRA també defensa i que respon a una demanda creixent i legítima—, sinó que posa en relleu un desequilibri: si l'aposta per la PEV en residència es

manté i, alhora, la PEVS de SAD continua perdent atractiu, el sistema corre el risc de prioritzar involuntàriament un model d'atenció (la institucionalització) sobre l'altre (la permanència al domicili), malgrat que aquest darrer és el que la majoria de persones grans i les seves famílies prefereixen.

6.4. El risc de substitució: la PECEF i la PEV-residència creixen mentre la PEVS de SAD cau

Les dades anteriors permeten formular la tesi central d'aquest informe amb precisió: **a Catalunya, la demanda de suport econòmic per a la dependència en l'entorn proper no ha disminuït —ha canviat de forma.** Mentre la PEVS de SAD s'enfonsava (-42% de beneficiaris entre 2023 i 2025, -62% en noves signatures segons ACRA), la Generalitat ha anat ampliant de manera continuada l'accés a la prestació per cures en l'entorn familiar (PECEF):

- El 2022, el Departament va eliminar el termini suspensiu de 18 mesos que fins llavors calia esperar per cobrar la PECEF (un termini que Catalunya era l'únic territori de l'Estat que mantenia, després d'haver-lo reduït de 2 anys a 18 mesos el 2017). La mesura va incorporar de cop unes 6.400 noves persones beneficiàries, amb una inversió addicional d'1,4 milions d'euros mensuals (17 milions anuals), sobre un pressupost de la PECEF que ja llavors superava els 80.000 beneficiaris i 234-255 milions d'euros anuals (2021-2022).
- L'abril de 2026, el Govern va aprovar per decret llei el "Pla Cura", que crea una prestació econòmica pont —100 €/mes en Grau I, 150 €/mes en Grau II i 200 €/mes en Grau III— per a unes 6.700 persones que ja tenen reconegut el dret a un recurs assistencial però resten en llista d'espera per accedir-hi. Es tracta d'una nova via de suport econòmic informal que, de nou, no passa per la PEVS de SAD.

En termes comparatius, doncs, mentre l'instrument dissenyat específicament per finançar SAD professionalitzat i acreditat perdia pes, els instruments que financen cures informals (PECEF) o institucionalització (PEV-residència) han crescut de manera sostinguda. Aquesta tendència té un cost en termes de professionalització del sector (apartat 4.5) i de sostenibilitat a mitjà termini de la xarxa de SAD acreditat, que veu reduir-se una de les seves vies de finançament tot i que la necessitat d'atenció domiciliària —vista l'evolució demogràfica de Catalunya i l'augment del 74,8% de persones beneficiàries del SAAD des de 2015— no fa sinó créixer.

6.5. Els ajuntaments, l'encariment del SAD pel conveni col·lectiu i el paper de la PEVS

La sostenibilitat del SAD municipal no depèn només de la Generalitat: **els ajuntaments catalans són, en la pràctica, el primer prestador i finançador del SAD de gestió pública**, i el seu marge pressupostari condiciona directament l'oferta real que arriba a la ciutadania. Aquest marge s'estreny de manera significativa amb l'acord parcial de la mesa negociadora del VI Conveni col·lectiu d'empreses d'atenció domiciliària de Catalunya (publicat al DOGC el 4 de

desembre de 2025), que fixa uns increments salarials que **s'acceleren de manera molt pronunciada a partir de la segona meitat de 2026**: després d'augment continguts del 0,5% (2023), el 0,75% (2024) i l'1% (2025), l'article 27.1 de l'acord estableix un **8% d'increment a partir de l'1 d'octubre de 2026**, seguit d'un **8,5% el 2027** i d'un 5% tant el 2028 com el 2029 — un encariment acumulat del cost laboral del sector proper al 30% en només quatre anys.

Aquest augment de cost, tot i ser una millora necessària i justa per a les persones treballadores del sector, **repercutirà inevitablement en el preu per hora del SAD**, tant el de gestió directa municipal com el concertat. Per a molts ajuntaments —especialment els de municipis petits i mitjans, amb pressupostos de serveis socials limitats—, absorbir aquest increment sense reduir hores o llistes d'espera serà un repte pressupostari considerable. En aquest context, **la PEVS es reforça com una peça clau del sistema, no com una alternativa secundària al SAD municipal**: permet a l'Administració continuar garantint finançament públic a les persones amb dret reconegut fins i tot quan l'ajuntament no pugui ampliar l'oferta pròpia de SAD al ritme que exigeix l'encariment del conveni, traslladant la prestació a una entitat acreditada sense que la persona usuària hagi de renunciar a l'atenció professionalitzada ni assumir-ne el cost complet. Catalunya hauria, doncs, de dissenyar la revisió de la PEVS de SAD (apartat 8.2) tenint en compte explícitament aquesta pressió de costos que ja està en marxa, per evitar que l'import reconegut quedi descompensat respecte del cost real del servei just quan més falta fa aquesta via de finançament alternativa.

6.6. Necessitat de resposta normativa pròpia, també des de l'àmbit local

La conclusió operativa d'aquest apartat és clara: **Catalunya té marge —i, atesa la magnitud de la caiguda documentada, necessitat— de millorar la situació mitjançant una reforma normativa pròpia**, inspirada en solucions ja adoptades en altres comunitats autònomes (apartat 7) i aprofitant el nou marc de compatibilitat de prestacions i d'organització de l'ajuda a domicili que obre la Llei 4/2026, d'1 d'octubre (que modifica la Llei 39/2006), ja publicada al BOE i amb entrada en vigor als vint dies, però encara pendent de desplegament autonòmic efectiu (apartat 5.8). L'objectiu no hauria de ser només ampliar xifres, sinó garantir que la PEVS de SAD recuperi l'atractiu necessari per continuar sent una eina efectiva d'atenció domiciliària de qualitat, evitant que la substitució per PECEF o per institucionalització es consolidi de manera irreversible per raons purament de disseny administratiu. Aquesta necessitat no és només autonòmica: com es documenta a l'apartat 6.5, **l'àmbit local hi té un paper decisiu**, atès que l'encariment del SAD derivat del conveni col·lectiu farà que la PEVS sigui, per a molts ajuntaments, l'instrument que permeti continuar garantint finançament públic quan l'oferta municipal directa no pugui créixer al mateix ritme que el cost del servei.

7. Comparació amb altres comunitats autònomes

7.1. Criteris de comparació

La comparació territorial s'ha de centrar en els elements que fan que la PEVS funcioni millor o pitjor en la pràctica: pes real de la PEVS de SAD dins del conjunt de prestacions vinculades, quantitat efectiva, requisits d'accés i disponibilitat de serveis acreditats. Gràcies a l'estadística oficial del SAAD publicada per l'IMSERSO (situació a 31 d'agost de 2026), aquesta comparació ja no s'ha de basar només en valoracions qualitatives: es pot fer amb el desglossament oficial, per comunitat autònoma, del subtipus de prestació econòmica vinculada al servei (SAD, atenció residencial, centre de dia, teleassistència) i de la seva quantia mitjana.

7.2. Les comunitats autònomes on la PEVS de SAD té més pes real

Les dades de l'IMSERSO mostren que **el pes de la PEVS de SAD dins del conjunt de prestacions vinculades varia molt entre comunitats autònomes, i que en algunes és clarament superior al de Catalunya**. A Extremadura, el 69,4% de totes les prestacions vinculades es destinen al servei d'ajuda a domicili; a Canàries, el 58,3%; a Navarra, el 55,4%; i a la Comunitat Valenciana, el 53,6%. La mitjana estatal se situa en el 29,1%. A Catalunya, en canvi, **només el 21,6% de la PEV es destina a SAD —per sota de la mitjana estatal i molt per sota de les quatre comunitats capdavanteres—**, mentre que el 66,9% es concentra en atenció residencial (davant del 44,8% de mitjana estatal). Aquesta distribució confirma, amb xifres oficials i no només amb l'evidència sectorial d'ACRA, la tesi central d'aquest informe: a Catalunya la PEV es canalitza cap a la institucionalització en comptes de cap a l'atenció domiciliària.

A més del pes relatiu, la quantia mitjana reconeguda també és més generosa en aquestes comunitats: per a Grau III, la Comunitat Valenciana reconeix una mitjana de 858,22 €/mes i Canàries de 613,21 €/mes, davant dels 522,79 €/mes de Catalunya —un 64% i un 17% superiors, respectivament— i per sota, també, de la mitjana estatal de 614,47 €/mes (vegeu apartat 8.2). El fet que la mitjana catalana s'acosti tant al màxim autonòmic de 597,80 €/mes indica que la majoria de perceptors catalans cobren a prop d'aquest límit superior.

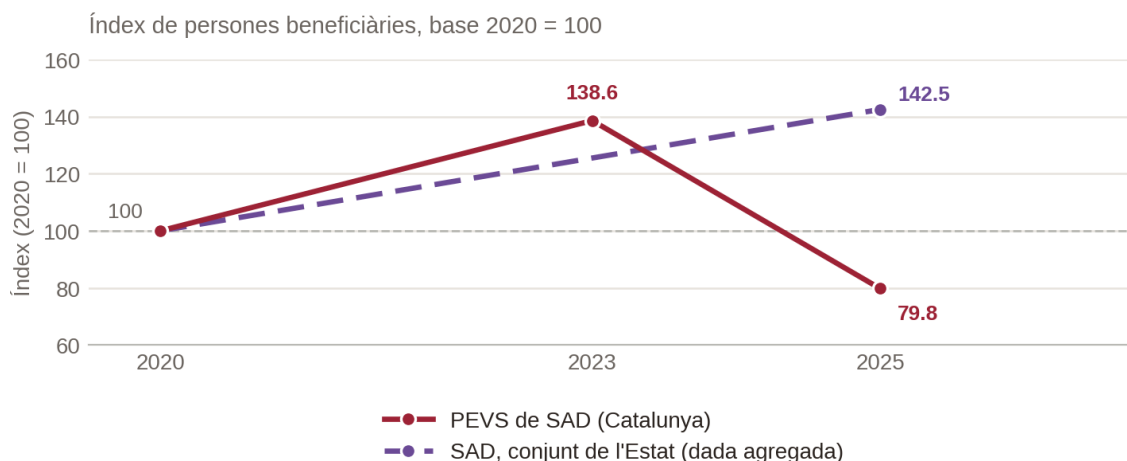
7.3. Un contrapunt: comunitats que pràcticament no utilitzen la PEVS per a SAD

És igualment rellevant constatar que altres comunitats sovint citades com a referents de gestió de la dependència —Andalusia, Aragó, Balears, Cantàbria o el País Basc— **destinen a SAD un percentatge pràcticament nul de les seves prestacions vinculades (entre el 0% i el 0,03%)**, concentrant-la gairebé íntegrament en atenció residencial o centres de dia. Això demostra que el pes de la PEVS de SAD no és un efecte automàtic de tenir un sistema de dependència ben gestionat, sinó **una decisió de política pública explícita**: les comunitats que hi destinen recursos i prioritat administrativa (Extremadura, Canàries, Navarra, Comunitat Valenciana) obtenen resultats molt superiors als de Catalunya, mentre que d'altres, tot i tenir processos de gestió àgils en termes generals (com Aragó, amb l'Ordre BSF/22/2025, de 10 de gener, que va agilitar la tramitació de prestacions del SAAD), no n'han fet una prioritat per al domicili.

7.4. Diferències en atractiu, claredat regulatòria i capacitat de resposta

En termes comparats, cal identificar si Catalunya està quedant enrere en atractiu, claredat regulatòria o capacitat de resposta administrativa, i si la diferència s'explica només per la reforma estatal o també per decisions pròpies de gestió autonòmica. Les dades de l'apartat 6 —una caiguda de beneficiaris de PEVS de SAD molt més pronunciada que la mitjana de creixement del SAAD a nivell estatal (+7-8% interanual)—, combinades amb el 21,6% enfront del 29,1% de mitjana estatal documentat a l'apartat 7.2, apunten al fet que, en el cas català, **el factor autonòmic (gestió, ajust de l'import al cost real, prioritat política) pesa tant o més que el canvi normatiu estatal**.

Divergència: la PEVS de SAD catalana no segueix el creixement agregat del SAD a l'Estat

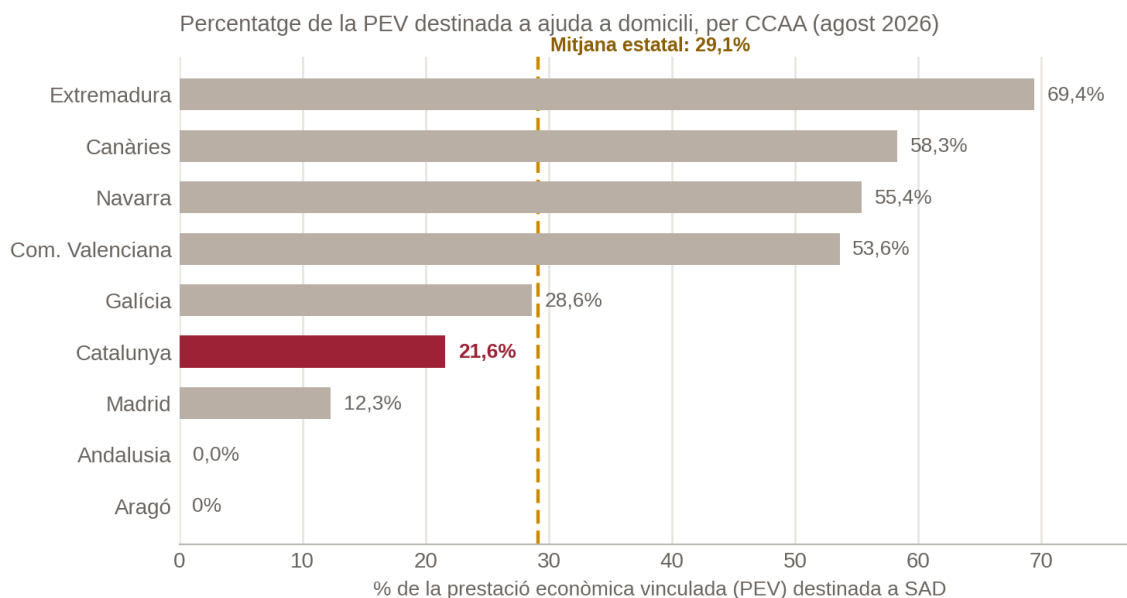
Font: elaboració pròpia a partir del Mapa de Serveis Socials 2025 (Catalunya) i Ministeri de Drets Socials, Consum i Agenda 2030 (dada estatal agregada de servei SAD, no exclusiva de PEVS).

7.5. Taula comparativa: pes i quantia de la PEVS de SAD per comunitat autònoma (dades IMSERSO, agost 2026)

Comunitat autònoma	% de la PEV destinada a SAD	Import mitjà PEVS-SAD (Grau III)	Lectura
Extremadura	69,4%	—	Prioritat política clara per a l'atenció domiciliària
Canàries	58,3%	613,21 €	Prioritat política clara, import per sobre de Catalunya
Navarra	55,4%	—	Prioritat política clara
Comunitat Valenciana	53,6%	858,22 €	Prioritat política clara, import més alt de l'Estat
Mitjana estatal	29,1%	614,47 €	Referència de conjunt
Catalunya	21,6%	522,79 €	Per sota de la mitjana estatal en pes i en import, tot i que a prop del màxim autonòmic de 597,80 €/mes
Andalusia	0,03%	—	PEVS de SAD pràcticament inexistent
Aragó	0%	—	PEVS de SAD pràcticament inexistent

Font: IMSERSO, estadística SAAD, situació a 31 d'agost de 2026 (fulls 5.2 «Subtipo Vinculada» i 8 «Cuantía PEVS SAD per CCAA»).

Catalunya destina a SAD un pes de PEV molt inferior al de les comunitats capdavanteres

Font: IMSERSO, estadística SAAD, situació a 31 d'agost de 2026 (full 5.2 «Subtipo Vinculada»).

7.6. Conclusió de la comparació

Catalunya no parteix d'un dèficit d'oferta de SAD acreditat —la xarxa d'entitats associades a ACRA és àmplia i diversificada geogràficament—, sinó d'un desajust entre el disseny normatiu i de gestió de la PEVS i la realitat del cost i de la demanda del servei al territori. Les dades oficials de l'IMSERSO confirmen que aquest desajust no és inevitable: **comunitats com Extremadura, Canàries, Navarra o la Comunitat Valenciana destinen entre el 53% i el 69% de les seves prestacions vinculades al SAD —més del doble que Catalunya (21,6%)— i, en els casos on hi ha dada comparable, reconeixen imports superiors.** Aquest desajust es pot corregir amb decisions pròpies de la Generalitat, aprofitant el marge que ja ofereix la reforma de la Llei 39/2006 aprovada definitivament el setembre de 2026 —supressió del règim estatal d'incompatibilitats, nova organització col·lectiva de l'ajuda a domicili i finançament addicional— però que, en no imposar-se d'ofici a les comunitats autònomes, **exigeix un desplegament normatiu propi per fer-se efectiva a Catalunya**, seguint l'exemple de les comunitats que ja han fet de la PEVS de SAD una prioritat real (apartat 5.8).

8. Proposta de millora normativa per a Catalunya

A partir del diagnòstic anterior, la proposta de reforma normativa per a Catalunya s'articula en cinc línies d'actuació concretes.

8.1. Reforçar la PEVS com a prestació prioritària per al SAD acreditat

Situar explícitament la PEVS com a instrument prioritari en aquelles situacions en què l'atenció domiciliària acreditada sigui la resposta més adequada i la xarxa pública no pugui absorbir la demanda amb prou agilitat, revertint així la dinàmica de substitució documentada a l'apartat 6.4.

8.2. Ajustar l'import de la PEVS al cost real del SAD a Catalunya

Utilitzar el marge de gestió autonòmica —reforçat pel finançament estatal previst en la reforma de la Llei 39/2006 aprovada definitivament el setembre de 2026 (garantia legal del 50% del cost del SAAD, art. 32.2, i 6.200 milions d'euros addicionals per a les CCAA el 2026-2027)— per aproximar l'import reconegut al cost efectiu d'una hora de SAD acreditat a Catalunya, avui per sota del que reflecteixen els mínims i màxims estatals fixats pel RD 675/2023. Cal tenir en compte, però, que l'aplicació pràctica de la garantia del 50% resta condicionada als criteris de càlcul que ha de fixar un grup de treball estatal en el termini de dotze mesos (apartat 5.8), de manera que aquest marge s'ha de planificar amb un horitzó realista.

8.3. Simplificar requisits i millorar l'agilitat administrativa

Reduir el temps de tramitació del PIA (**397 dies** —xifra esmentada pel president Illa el març de 2026, enfront dels 266 dies que l'IMSERSO situava a la mateixa data—) específicament per als expedients que sol·liciten PEVS de SAD, aprofitant l'ampliació anunciada d'equips d'atenció (de 25 a 482) per prioritzar aquesta via, que és la de resposta potencialment més ràpida del sistema.

8.4. Aprofitar la nova compatibilitat de prestacions i l'ajuda a domicili col·lectiva

Desplegar a Catalunya, tan aviat com entri en vigor la reforma estatal, la normativa pròpia necessària perquè la supressió estatal del règim d'incompatibilitats tingui efecte real en el sistema català (apartat 5.8), modificant en aquest sentit la Cartera de Serveis Socials (Decret 142/2010) i les resolucions de desenvolupament de les prestacions de la Llei 39/2006 a Catalunya. Catalunya ja aplica la compatibilitat entre la PEVS de SAD i el centre de dia i la pròpia PEV vinculada a altres serveis; aquesta reforma autonòmica hauria de concretar-se, com a mínim, en tres línies d'actuació:

- **Regularitzar la compatibilitat de la PEVS de SAD amb l'assistència personal** (art. 19 Llei 39/2006), de manera que una persona pugui combinar totes dues prestacions quan les seves necessitats ho justifiquin.
- **Permetre fórmules flexibles de PEVS parcial combinades amb la PECEF**, per als casos en què la persona cuidadora familiar no pugui cobrir la totalitat de les hores reconegudes en el PIA.
- **Desplegar reglamentàriament el nou article 23.3 de la Llei 39/2006** (introduït per la Llei 4/2026), que habilita la contractació conjunta de PEVS per a serveis d'ajuda a domicili col·lectius o compartits entre persones en situació de dependència que visquin properes, una fórmula especialment adequada per a nuclis rurals o de baixa densitat on el SAD individual resulta menys eficient.

Aquestes tres línies permetrien traduir en canvis pràctics i verificables la salvaguarda competencial que la mateixa Llei 4/2026 reconeix expressament a Catalunya (disposició addicional 19a; apartat 5.8).

8.5. Taula de proposta de millora per a Catalunya

Línia de millora	Acció concreta	Objectiu	Referència
Reforçar la PEVS com a instrument prioritari per al SAD	Situar-la com a via preferent quan la xarxa pública no absorbeixi la demanda	Revertir la caiguda de - 42% en beneficiaris (2023-2025)	Dades pròpies (apartat 6.3)
Ajustar import al cost real, també per absorbir l'encariment del conveni del SAD	Revisar la quantia catalana amb el nou finançament estatal i l'augment salarial pactat (+8% el 2026, +8,5% el 2027)	Recuperar atractiu per a persones usuàries i entitats, i evitar el desajust cost-import	Reforma Llei 39/2006, art. 32.2; VI Conveni col·lectiu SAD (DOGC 04/12/2025)
Simplificar tràmits	Prioritzar expedients de PEVS de SAD en els nous equips d'atenció	Reduir els temps de tramitació del PIA (397 dies, dada de març de 2026)	Govern.cat (setembre 2026)
Aprofitar la compatibilitat de prestacions i l'ajuda a domicili col·lectiva	Desplegar normativa pròpia i explorar la contractació conjunta de PEVS (art. 23.3)	Evitar que l'elecció quedi buida per rigidesa	Reforma Llei 39/2006, arts. 14, 23 i 23.3 (2026)
Donar suport als ajuntaments perquè prescriuin PEVS quan no puguin ampliar el SAD municipal	Orientació i simplificació del circuit de prescripció de PEVS des dels serveis socials bàsics	Evitar que l'encariment del SAD municipal es tradueixi en llistes d'espera	Apartat 6.5 (VI Conveni col·lectiu SAD)

9. Conclusions

La Prestació Econòmica Vinculada al Servei ha d'entendre's com **una prestació estratègica per a les persones usuàries que precisen servei d'ajuda a domicili, perquè combina finançament públic, lliure elecció i atenció professional acreditada** d'una manera que cap altra figura del SAAD reproduceix simultàniament. El seu valor no es limita a l'ajuda econòmica: **resideix també en el mecanisme de mercat que incorpora** (apartat 4.3) —com que és la persona usuària qui tria i pot canviar d'entitat prestadora, les empreses acreditades s'han d'esforçar contínuament a oferir el millor servei possible per ser escollides i mantenir la confiança un cop iniciada l'atenció—, un incentiu de qualitat que el SAD de gestió pública directa, adjudicat per concurs i sense possibilitat real de canvi de prestador, no reproduceix.

Les dades reunides en aquest informe mostren que **aquest valor s'està erosionant a Catalunya no per manca de necessitat —la demanda global de dependència continua creixent amb força (+74,8% de beneficiaris del SAAD des de 2015)—, sinó per un desajust normatiu i de gestió**: la PEVS de SAD ha perdut el 42% dels seus beneficiaris entre 2023 i 2025, i les signatures noves han caigut un 62% en un sol any segons el sector, mentre la PEV en residència s'ha gairebé duplicat i la Generalitat ha ampliat de manera continuada l'accés a la prestació per cures en l'entorn familiar (eliminació del termini suspensiu el 2022, Pla Cura el 2026). **La demanda de suport a la dependència en l'entorn proper no ha baixat: ha canviat de forma**, desplaçant-se cap a vies menys professionalitzades (PECEF) o més cares per al sistema públic (institucionalització).

La comparació amb altres comunitats autònomes (apartat 7), basada en l'estadística oficial de l'IMSERO a 31 d'agost de 2026, confirma que aquest desajust no és inevitable ni un efecte automàtic del sistema estatal de dependència: **allà on la PEVS de SAD és una prioritat política explícita, el seu pes real és molt superior al català**. Extremadura hi destina el 69,4% de les seves prestacions vinculades, Canàries el 58,3%, Navarra el 55,4% i la Comunitat Valenciana el 53,6% —totes elles molt per sobre de la mitjana estatal (29,1%) i del 21,6% de Catalunya—, i sovint amb imports mitjans reconeguts també superiors als catalans. Aquestes comunitats demostren que **quan una administració decideix prioritzar la PEVS de SAD, els resultats es tradueixen en xifres**, i marquen el full de ruta que Catalunya pot seguir per revertir la seva tendència actual.

Aquest diagnòstic coincideix, a més, amb un moment normatiu especialment obert: la reforma de la Llei 39/2006 va rebre l'aprovació definitiva del Congrés dels Diputats el 17 de setembre de 2026 i ha estat publicada al BOE com a Llei 4/2026, d'1 d'octubre (BOE núm. 246, 3 d'octubre de 2026), amb entrada en vigor als vint dies —aproximadament el 23 d'octubre de 2026—, amb novetats —supressió del règim estatal d'incompatibilitats, ajuda a domicili col·lectiva amb contractació conjunta de PEVS, nou finançament estatal— que poden facilitar, si Catalunya les aprofita amb un desenvolupament normatiu propi (la llei mateixa en salvaguarda expressament les competències exclusives), la recuperació de la PEVS de SAD com a eina central de l'atenció domiciliària.

Aquesta necessitat de resposta normativa pròpia no es planteja, però, en un context neutre de costos. Com es documenta a l'apartat 6.5, **l'acord parcial del VI Conveni col·lectiu d'empreses d'atenció domiciliària de Catalunya (DOGC, 4 de desembre de 2025) introdueix increments salarials que s'acceleren de manera molt pronunciada a partir de l'octubre de 2026 (+8% el 2026, +8,5% el 2027, +5% el 2028 i el 2029)**, un encariment acumulat del cost del servei proper al 30% en quatre anys que afectarà especialment els ajuntaments, primers finançadors i prestadors del SAD de gestió municipal. En aquest escenari, **la PEVS de SAD deixa de ser una alternativa secundària per convertir-se en una peça clau perquè els ens locals puguin continuar garantint finançament públic** a les persones amb dret reconegut quan l'oferta municipal directa no pugui créixer al mateix ritme que el cost del servei.

La proposta de millora normativa per a Catalunya desenvolupada a l'apartat 8 —reforçar la PEVS com a instrument prioritari, ajustar-ne l'import al cost real (tenint en compte també l'encariment derivat del conveni col·lectiu), simplificar la tramitació, aprofitar la nova compatibilitat de prestacions i donar suport als ajuntaments perquè la prescriguin quan no puguin ampliar el SAD municipal— no pretén ampliar xifres per elles mateixes, sinó **garantir que la PEVS de SAD continuï sent una via d'accés ràpida, professionalitzada i de qualitat a l'atenció domiciliària**, evitant que la substitució per altres vies es consolidi de manera estructural per raons de disseny administratiu que és possible corregir, i seguint l'exemple de les comunitats autònomes on aquesta via ja funciona amb força.

En síntesi, la PEVS de SAD compleix una doble funció que aquestes conclusions volen deixar explícita: **actua com un incentiu de mercat que obliga les entitats prestadores a competir per la qualitat del servei per ser escollides per la persona usuària, i es perfila com l'instrument que ha de permetre als ajuntaments catalans continuar garantint finançament públic al SAD quan l'encariment derivat del VI Conveni col·lectiu (apartat 6.5) limiti la seva capacitat d'ampliar l'oferta municipal directa.**

10. Bibliografia i fonts

10.1. Normativa estatal

- Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. BOE-A-2006-21990. [boe.es](https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-21990)
- Reial Decret 1051/2013, de 27 de desembre, pel qual es regulen les prestacions del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència. BOE-A-2013-13811. [boe.es](https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2013-13811)
- Reial Decret 675/2023, de 18 de juliol, pel qual es modifica el Reial Decret 1051/2013. BOE-A-2023-16651. [icab.es](https://www.icab.es/es/actualidad/noticias/noticia/Real-Decreto-675-2023-de-18-de-julio-por-el-que-se-modifica-el-Real-Decreto-1051-2013-de-27-de-diciembre-por-el-que-se-regulan-las-prestaciones-del-Sistema-para-la-Autonomia-y-Atencion-a-la-Dependencia-establecidas-en-la-Ley-39-2006-de-14-de-diciembr/)
- Projecte de llei pel qual es modifiquen el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat (RDL 1/2013) i la Llei 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Text aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats el 14 de juliol de 2026. Butlletí Oficial de les Corts Generals (BOCG), Congrés dels Diputats, XV Legislatura, Sèrie A, núm. 64-8, 22 de juliol de 2026. [congreso.es](https://www.congreso.es/es/proyectos-de-ley?_iniciativas_legislatura=XV&_iniciativas_id=121%2F000064)
- Aprovació definitiva de la reforma: dictamen i votació del Senat (3 i 9 de setembre de 2026) i aprovació final pel Congrés dels Diputats (17 de setembre de 2026). [Moncloa.com](https://www.moncloa.com/2026/09/17/reforma-dependencia-discapacidad-congreso-3432686/) · [Infobae](https://www.infobae.com/espana/agencias/2026/09/03/el-senado-aprueba-el-dictamen-de-la-reforma-de-las-leyes-de-dependencia-y-discapacidad/) · [Senado.es (Diari de Sessions, 9 de setembre de 2026)](https://www.senado.es/legis15/publicaciones/pdf/senado/ds/DS_P_15_135.PDF)
- Llei 4/2026, d'1 d'octubre, per la qual es modifiquen el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. BOE núm. 246, de 3 d'octubre de 2026. BOE-A-2026-20528. [boe.es](https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2026-20528)

10.2. Normativa i documentació autonòmica

- Junta de Andalucía. Prestación económica vinculada al servicio. Agencia de Servicios Sociales y Dependencia. [juntadeandalucia.es](https://www.juntadeandalucia.es/agenciadeserviciososocialesydependencia/index.php/m-dependencia/m-prestaciones/m-peservicio)

- Generalitat de Catalunya. Ajudes econòmiques PEVS. Xarxa de Suport a les Persones Grans.
[xarxagran.cat](https://www.xarxagran.cat/es/ayudas-econ%C3%B3micas-pevs_1073586)
- Departament de Drets Socials i Inclusió. Persones cuidadores no professionals: requisits de la PECEF
[dretssocials.gencat.cat](https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/persones_amb_dependencia/persones_cuidadores_no_professionals/)
- Ordre BSF/22/2025, de 10 de gener, per la qual es modifica l'Ordre de 24 de juliol de 2013, reguladora de les prestacions del SAAD a l'Aragó. BOA de 22 de gener de 2025.
[laadministracionaldia.inap.es](https://laadministracionaldia.inap.es/noticia.asp?id=1251664)

10.3. Dades i estadística oficial (IMSERSO i Departament de Drets Socials)

- IMSERSO. Preguntes freqüents: prestació vinculada al servei.
[imsero.es](https://imsero.es/autonomia-personal-dependencia/sistema-autonomia-atencion-dependencia-saad/preguntas-frecuentes/prestaciones-atencion-dependencia/prestacion-vinculada-servicio)
- IMSERSO. El Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SAAD).
[imsero.es](https://imsero.es/autonomia-personal-dependencia/sistema-autonomia-atencion-dependencia-saad/el-saad/el-sistema-autonomia-atencion-dependencia-saad)
- IMSERSO. Estadístiques i informes en matèria de dependència a 28 de febrer de 2026.
[imsero.es](https://imsero.es/detalle-actualidad/-/asset_publisher/n1oS8IWfrx6m/content/estadisticas-e-informes-en-materia-de-dependencia-a-28-de-febrero-de-2026/20123)
- Ministerio de Derechos Sociales, Consumo y Agenda 2030. La lista de espera de la Dependencia baja un 9,4% (dades a març 2025).
[dsca.gob.es](https://www.dsca.gob.es/es/comunicacion/notas-prensa/lista-espera-dependencia-baja-94-numero-personas-atendidas-alcanza-cifras)
- Ministerio de Derechos Sociales, Consumo y Agenda 2030. La Dependencia avanza hacia el modelo de proximidad: el 56% de las prestaciones en el hogar (juliol 2025).
[dsca.gob.es](https://www.dsca.gob.es/es/comunicacion/notas-prensa/dependencia-avanza-modelo-proximidad-56-prestaciones-se-dan-ya-hogares)
- Ministerio de Derechos Sociales, Consumo y Agenda 2030. El número de personas que reciben una prestación en Dependencia sube casi un 10% (octubre 2025).
[dsca.gob.es](https://www.dsca.gob.es/es/comunicacion/notas-prensa/numero-personas-recibe-prestacion-dependencia-sube-casi-10-ano)
- Departament de Drets Socials i Inclusió. Mapa de Serveis Socials 2025.
[social.bibliotecadigital.gencat.cat](https://social.bibliotecadigital.gencat.cat/handle/20.500.14622/1913)
- Catalunya Press. "Catalunya destina 2.465 milions a la dependència, però no frena el col·lapse administratiu" (2 de setembre de 2026).

- [catalunyapress.cat](https://www.catalunyapress.cat/article/societat/2026-09-02/6000722-catalunya-destina-2465-milions-dependencia-per-no-frena-collapse-administratiu)
- Govern de la Generalitat. "President Illa: 'Situem Catalunya a l'avantguarda de les polítiques socials i en la modernització del sistema de dependència'" (setembre 2026). [govern.cat](https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/816780/president-illa-situem-catalunya-lavantguarda-politiques-socials-modernitzacio-del-sistema-dependencia)
 - Govern de la Generalitat. "Cervera anuncia l'eliminació del termini suspensiu de 18 mesos de la prestació de persones cuidadores no professionals" (febrer 2022). [govern.cat](https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/418573/cervera-anuncia-l-eliminacio-del-termini-suspensiu-de-18-mesos-de-la-prestacio-de-persones-cuidadores-no-professionals)
 - Social.cat. "El Govern elimina l'espera de 18 mesos per cobrar la prestació de cuidadores no professionals". [social.cat](https://www.social.cat/noticia/16231/el-govern-elimina-lespera-de-18-mesos-per-cobrar-la-prestacio-de-cuidadores-no-professionals)
 - El Triangle. "El Gobierno catalán otorgará hasta 200 euros al mes a dependientes a la espera de recursos asistenciales (Pla Cura)" (abril 2026). [eltriangle.eu](https://www.eltriangle.eu/es/2026/04/27/el-gobierno-catalan-otorgara-hasta-200-euros-al-mes-a-dependientes-a-la-espera-de-recursos-asistenciales/)
 - Madridinforma / El Diario. "La reforma de las normas de dependencia y discapacidad trae consigo estas nuevas ayudas y cuantías en 2025". [madridinforma.eldiario.es](https://madridinforma.eldiario.es/la-reforma-de-las-normas-de-dependencia-y-discapacidad-trae-consigo-estas-nuevas-ayudas-y-cuantias-en-2025/)

10.4. Fonts pròpies d'ACRA i altres fonts sectorials i laborals

- ACRA. Baròmetre afectació canvi normativa a les PEVS de SAD (Barcelona, 28 de juliol de 2025). Document intern del Projecte.
- VI Conveni col·lectiu d'empreses d'atenció domiciliària de Catalunya. Acord parcial de la mesa negociadora, article 27.1 (increments salarials 2023-2029). Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), 4 de desembre de 2025.
- IMSERSO. Estadística del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència (SAAD), situació a 31 d'agost de 2026 (fulls "5.2 Subtipo Vinculada" i "8 Cuantía PEVS SAD per CCAA"). [imsero.es](https://imsero.es/autonomia-personal-dependencia/sistema-autonomia-atencion-dependencia-saad/el-saad/estadisticas)
- Laboral Social. "Prestaciones del SAAD: cambios en vigor el 20-julio-2023". [laboral-social.com](https://www.laboral-social.com/cambios-prestaciones-dependencia-subida-cuantias-maximas-fijadas-cuantias-minimas.html)
- SID-Inico. "Prestaciones y servicios de la Ley de Dependencia". [sid-inico.usal.es](https://sid-inico.usal.es/prestaciones-y-servicios-de-la-ley-de-dependencia/)